

Juri s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa saj imamo tiskovno svobodo!

Juri s pušo velja veliko, pa ga pošiljamo in prodajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja 3 gl., za polu leta 1 gl. 50.

Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in odgovorni urednik:

IVAN DOLINAR

Tisk C. Amati-ja sinov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošiljajo na uredništvo in upravnništvo: Via Ferriera, broj 323.

Oglašaji se sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali dogovoru.

Posamezne številke se dobe v vsih tabakarnah v Trstu in pri g. Preselnu v Gorici po 10 soldov.

Strela udri iz višine, izdajalca domovine!

„JURI“

VERNIM SVOJIM JURJEVCEM

KONCEM DRUGEGA LETA SVOJEGA VLADANJA

Bratje! Pozdravljam Vas Jurjevci verni,
 Kar v Gorotanu Vas je in ob Soči,
 Kar Vas ob Savi je, Dravi deroči,
 Preko morja — po Slaviji nezmerni,
 Enega kar Vas je bratje, drevesa,
 Kar Vas 'z velike je majke telesa,
 Enega kar Vas je z menoj duhá!
 Bije srcé, ki za dom Vam trpina,
 Veste za dom, kaj je gorka solzá —
 Kaj še Slovenska trpi domovina!

„Juri“ predstavlja se v tretje Vam leto,
 V roke prevzel kar je žezlo kraljestva,
 Svetega vlada v prospéh kar očestva —
 Ž njega iztrebil rad vražno bi četo;
 Rad bi Vam bratje, sè svojo on vlado,
 V sreca zatrdno pripel Vam to nado:
 Dvigne iz praha se sveti naš dom,
 Da Slovenija se bo razcvetela,
 V prah da podere sovražni se grom,
 Slave da splošna bo majka vesela!

„Juri“ prinašal bo leto bodoče,
 Bratje, vesela Vam le poročila,
 Zora Slovanom da je prisvetila,
 Jadne nehále, da solze so vroče!
 Srbi, Bolgari da mir so sklenili,
 Da pokoré se zdaj v stričevem krili;
 Res bo prijeten ta dán in krasán,
 Oj, kak veselo bo to nam življenje!
 Tako kot je pričakuje Slovan,
 Slovan, ki vaje je le na trpljenje!

„Juri“ bori se — in to ni igrača —
 Proti trem zmajem, ki nosi jih v glavi,
 Da pokonča jih in vse tri zadavi,
 „Juri“ zaupno do Vas se obrača:
 Hitro da mu na pomoč prihitite,
 V svrhu mošnjíček to, bratje, odprite,
 Leto za celo goldinarčke tri
 V sveto početje in v žrtev zložite;
 In ko te zmaje pa „Juri“ vmori,
 Z „Jurjem“ se, bratje, ta čas veselite!

Bratje! Pozdravljam Vas Jurjevci verni,
 Kar v Gorotanu je Vas in ob Soči,
 Kar Vas ob Savi je, Dravi deroči,
 Preko morja — po Slaviji nezmerni,
 Enega kar Vas je bratje, drevesa,
 Kar Vas 'z velike je majke telesa,
 Enega kar Vas je z menoj duhá!
 Bije srcé, ki za dom Vam trpina,
 Veste za dom, kaj je gorka solzá —
 Kaj še Slovenska trpi domovina!

Radi praznikov izišel je naš list
en dan prejé.

Vabilo na naročbo

Naš list stopi s prvo številko v III. tečaj. Oblika mu bode, kakor doslej, programa ne spremeni. Stal bode vedno nad strankami, brez strasti bo poročal, kar je potrebno; svoje načelno geslo bo čuval strogo. Vse čestite stare naročnike uljudno vabimo, da ponove naročnino, ter jim uprav toplo priporočamo, da nam še vsak po enega „novega“ pridobi. One, kateri so še na dolgu, prosimo, da blagovolijo poravnati svoj dolg, da nam ne bo treba družega pota nastopiti. Prizadevali si bodemo po moči, prinašati obilo političnih in humorističnih ilustracij. Ker smo v zvezi po vsem Slovenskem z najodličnejšimi pisatelji, prinašal bode naš list obilo dobrega gradiva. Dopisniki, kateri nam še niso svojega pravega naslova poslali, naj to storé, da jim vemo, kam list pošiljati. Vsako leto izdamo humorističen **Jurjev Koledar**, tako bodemo dalje delali. „Koledar“, kateri bo izšel zadnje dni oktobra prihodnjega leta, odlikoval se bo od letošnjega, po obilo dobrih podobah in smešnih podrobnostih. Vsak naročnik, ki je vse leto prejemal in plačeval naš list, dobil bo „Jurjev Koledar III. Letnik“ za 20% ceneje. Toraj Juri uljudno vabi vse, kateri se radi smeja, da stopijo v njega armado, da mu pomagajo basati puško, s katero bo, v tem letu posebno hudo streljal na Lahone, Nemškutarje ali Nemškurje, Madjarone in na vse narodne kastrone ter se vozil v balonu preiskovati urade in županstva. Gorje mu, kteri našemu narodu v kvar dela; Juri bo naredil s takim kratek „proces“. Juri vošči vsem velikim in malim Jurjem, Jurčičem, Jurčkom in „Zorzem“, da srečno končajo to nehvaležno leto, ter jim vošči dober začetek, obilo denarja in zdravja pa, dobrega vina in kranjskih klobas v izbilji, sebi pa še enkrat toliko naročnikov. Quod est in votis!

Ured. in uprav. „Jurja“.

Slovo staremu letu

Spisal: Jurjevič.

Poslovljamo te starče sivolasi,
Izvršil časa svojega si tek,
Mogočni kmalo vtihnejo ti glasi —
Zagrnejo se v neizmerni vek;
Poglej, mladeneč trka že na vrata,
Zasel da bode tvoj prestol kraljevi,
Prihodnji vse pokažejo nam dnevi,
Njegova kaj prinesla bo lopata,
Al' sreče, al' nesreče — nič očito,
To vse ostane nam, za zdaj, prikrito.

A starče, nisi dajal ti nam sreče,
Pač solze le Slovanom si delil,
In lahko Slovan vsak ti danas reče:
Oh, da bi ne bil nikdar se rodil!
Prinesel zloznost nisi še Slovansko —
Oh ta! — še niso prazne, kratke sanje —
Prinesel pač si bratomorsko klanje —
To groza, strah — živaljsko je, tiransko.
Obraz zagrni tužna majka Slava!
Le idi v večnost starče, siva glava!

Prinesel starče, nisi nam svobode,
Pač žuli jarem še nas neznošnjiv,
Otresli tuje nismo še nezdode,
Še je slovenski jezik zaničljiv
Še je kot bilo nekaj v srednjem veku:
Ta čas, so mejni vladali grofovi —
Zdaj vladajo odvetniški volkovi,*
Da dihat brani skoraj že človeku!
Zatorej starče moj, se skor' zagrni,
Nikdar se v ta hudobni kraj ne vrni!

Rodi se naj mladeneč veselejši,
Mirú prinese nam iz oljke vej,
Da bil bi pa odločen in hrabrejši
Kot bil ta starče sivi je doslej:
Neha naj bratomorsko klanje,
Slovanske brate veže vez edina,
Otrese težo jarma domovina,
Uniči vse naj tujo se bahanje!
In blagor božji iz nebes nam rôsi,
Srečnejši čas za sveti dom izprosi.

* Res je res; ob sredah in sobotah jih je pri ces. kralj. mestno odredjeni sodnji v Gorici več, nego je bilo krokarjev leta 1878. v Bosni in Hercegovini. Julius — staveo.

Resni glasovi

Pod Grintovcem nad Kranjem. Tukaj pod Grintovcem prebivam s svojimi tovariši, ki pomagamo svet „glihati“ in si prizadevamo za enakopravnost, zato radi vzamemo drugim, ki imajo preveč, ter sebi privoščimo. Žalostno gledamo iz svojega brloga, ker nam mrzlo zimsko vreme in sneženi zameti opovirajo v našem človekoljubnem podjetji. Semkaj pod Grintovec (saj veš, da je to precej velik kupček kamenja, da bi ti Juri, kar svoj balon lahko zanj privezal), semkaj raznesel se je glas, da ti zagovarjaš vsako pravično stvar. — Dobro ti je znano, koliko se jih dandenes voli častnim občanom, še celo takih, ki imajo uže po svoji službi pravico v občini, kar se mi tako zdi, kakor bi kdo k tebi prišel v tvojo hišo, ali k meni v moj brlog in bi rekel: Juri ali Jaka, odslej ti podelim pravico, da smeš v svoji hiši, v svojem brlogu prebivati, zato pa imaš tukaj pisano pravico „krasno diplomu“. Samo ob sebi je to videti neumno, vender, ker je to šega tega sveta, mi boš gotovo dovolil v tvojem listu, (posebno ako pomisliš, da prihaja od tako slavnega odbora), nekoliko prostora za ta le

Poziv!

Predragi tovariši — bolj ali manj blago- in visokorodni, — po različnih luknjah skriti!

Nekdaj so bili pač zlati časi — tačas še nas ni bilo, — imeli so namreč za vsak stan, vsako obrtnijo svojega boga, ki jih je varoval. Tudi naš tako prezirani stan, ki nas hudobni svet obklada s priimki: tat, goljuf, slepar, pobijalec, itd., imel je takega varuha. A tisti srečni časi so minoli, zdaj se moramo sami varovati in eden drugemu pomagati, da nas za vsako delo, ki ga izvršimo v svojem vzvišenem poklicu, ne vtaknejo pod ključ.

Vender pa moramo mi, v našem okraju, še hvaležni biti, — drugod namreč, še se veliko slabše godi. Mi imamo dobrega pokrovitelja, ki nam kolikor najmanj mogoče žalega stori. Hudoben svet sicer ne ve ceniti njegovih zaslug — za nas, zato se nahaja toliko ničvrednih kmečkih posestnikov, kterim uprav nič žalega ne storimo, k večjem, če jim za kratek čas razbijemo par okenj, ali kak plot razmečemo, ali če pridemo po noči, ko vse spi v hlev ali svinjak pogledat, če je pri živini vse v redu, ali se splazimo v kuhinjo, če so klobase in svinjina uže dosti prekaljene, za tako veliko skrb, pa hočejo, da bi bili še kaznovani in, če tam kamor nas priženejo vedo boljši ceniti naše zasluge in se milostljivo z nami ravna, pa žele v svoji zaslepljenosti, da bi bil prej ko mogoče odstranjen naš dobrotljivi varuh.

Skažimo mu vsaj mi svoje zaupanje, svojo hvaležnost po naši šegi. Volimo ga častnega občana vseh naših beznic, pajzelnov in lukenj. Mi ne znamo izdelati „krasne diplome“, da bi mu jo poslali, kupovati jo za denar, ali jo pa po taki poti, katero neumni svet „pošteno“ imenuje, je po naših pravilih prepovedano. In čemu bi bila tudi taka diploma, saj ni družega kot počečkan papir, papirja pa je gospod uže sam toliko potratil — za našo pravično stvar, — da mu nikoli ne moremo dosti hvaležni biti. — Zato naj tisti, ki bo prvi tako nesrečen, da ga malopridni žandarji ne bodo pustili popravljati okenj po vasi, pospravljati masla, mesenine in drugega vžitnega blaga po tujih shrambah, ali sosedu puščati s kolcem na glavi, ali pipcem izpod rebrij po naši šegi, ampak ga bodo za njegovo trudapolno delo še celo tirali pred našega milostljivega očeta, da bi bil kaznovan; naj se le nikar ne boji, saj on ne ceni naše zasluge po svoji šegi, ampak naj mu le pove, kaj je sklenol naš slavni zbor, kakšna čast ga je doletela, solzica hvaležnosti zaigrala bo v njegovem očesu, srce se bo topilo masla — hočem reči: veselja — in odpuščen bo ljubljani, krotki sinko s poljubom miru, z očetovskem opominjevanjem, naj le srčno nadaljuje svoje rokodelstvo, ga bo že še dalje branil pred krivičnimi žandarskimi preganjanji.

Nekaj pa vender moramo dati, namesto diplome, mislim, ker se bliža novo leto, ko se sploh darila dajejo, naj bo torej darilo za novo leto, kakor je šega.

Zato obračam se do vas zvesti tovariši: *Uzmovič, Tatovič, Goljufovič, Falotovič, Barabič, Potepuhovič, Pretepovič* in drugi taki, kolikor vas je, nabirajmo darila za novo leto, svojemu predragemu po šegi tega sveta!

Saj to vas ne bo težko stalo, ker imate pridelke od kterih ne plačujete ne daca, ne davka.

Kdor ima doma masla, če tudi ne od domačih krav nabranega, naj da od tega po svoji moči. Kdor ima klobas, mesa iz sosedovih shramb, naj si pritrga in prinese nekoliko od tega. Kdor še nima kaj takega, naj skuša, da dobi, kjer more, le pazi naj, da ga ne bo kdo motil.

Kdor ima kak obrabljen, če tudi od pretrdih reber uže skrhan nož, ali kol, ki je uže vsaj nekaj svojeglavnih fantovskih butic popravil, kdor ima kaj potrtih šip, potrtih ograj, le sem z njimi, vse bo prav prišlo!

To bo darilo po naši šegi, da se bo čudil svet!

Zanašaje se na vašo daleč okrog znano ubogljivost in postrežljivost, upam, da moja prošnja ne bo nevspešna.

V Pečéh, v zadnji luknji, dne 30. kolomaza l. l.

Za centralni odbor: dr. Ničprida.

Juri potuje

(Dajfe in konec.)

8. In ko uže govorim od mešanih zakonev, ali bi ne bilo vmestno, da bi se prošnja uročila na škofijo, da bi se stare zakonske zaveze razdrle? Z ozirom na sramotnja, ktera vživati moramo, ko nam očitajo, da otroci enakih zakonov, niso ne *Sclavi* ne *Lahi*, ne tič, ne miš, ampak „bastardas“, psevdolahi in psevdosclavi, rinnegati, non Sclafs e non Furlans; gotovo bo gospod knezonadškof nam šel na roko, in neveljavne spoznal in ničeve vse doslej v nepremišljenosti sklenjene zakone. Če bo prošnja v Gorici brez vspeha, bomo pa v Rim rekurilali. Ako bomo vslišani, bomo imeli pravo poroštvo za našo laško nerodnost in potem preč z vsemi, ki niso *dei nostri*; zapodimo jih v „montagno“, tam naj bodo Sclavi; mi jih ne potrebujemo, le *Lahi* naj hodijo k nam, *pleti, žeti* i druga poljska dela opravljati. Cirili preč, Cirilke preč! *Evviva noi di Lucinico!* (Gromovito ploskanje z rokami!?)

9. Tudi sv. Juri ni Taljan ali Lah, tedaj preč z njim! Za patrona hočemo imeti taljanskega ali furlanskega svetnika. Ako za svetnika Laha prosimo, bode sveti oče gotovo z ozirom na našo laško narodnost, našo pohlevno prošnjo vslišati blagovolil. Ni, nadalje sramotno za nas, da celo Ordinarijat napada našo nazionalità italiana? Naj nam enkrat vstreže, da nam dá duhovne Taljane, kakor smo mi, potem bo laško lice naše vasi očividno. Od nekaj ima škofija to grdo navado, da k nam pošilja duhovne Sclave. Tudi zdaj imamo tri Sclave, mi jih nočemo več, ker so vedni napad alla nostra nazionalità, rajši, kot Cirile, *sacerdds sul stamp di un Liverani, d'un Caputo, d'un Chelli, d'un Pussaglia!* (Frenetici evviva!) Viva Italiani nostri compatriotti!!!

10. In ker smo mi Taljani, vrli sinovi in hčere blažene laške domovine, še v nebesih skupaj nočemo biti s Cirili. Bog, naj nam druga nebesa pripravi. Brez Cirilov rajši v pekel gremo, nego bi s Cirili v svetem rajju. Vpitja ni bilo zdaj ne konca ne kraja; kot besni so razsajali, da bi jaz *Juri* kmalo oglušel. Takoj planem kviško, plačam svojega polulitra, grem svoj balon odrezat; stopim vanj, in hajd naprej, kamor sem bil namenjen. Da! v resnici fine glavice, kaj ne? Toda, *della nostra nazionalità italiana? risum teneatis amici!* „E' un eco, un sogno, anzi del sogno un ombra“ „Che ad ogni vento si dilegua, e sgombra“

Torq. Tasso Gerus. liber. Canto XIV. St. 63.

Kar se mi je pripetilo, povem drugipot.

Juri potuje po Brdih

Ko sedem na balon čez Kras-Ločnik-Vipolže, ustavim se v Kozani, obesim balon na lipo, grem v krémo pl. Reje; tu ukažem četrť vina in poslušam, kaj v krémi se godi in pogovarja; čujem le od preteklih volitev v Vederjani, kako so se nekteri hvalili: „est sem delu“, drugi: „est sem plačeval“

Dalje v prilogi.

za piti“, tretji: „est sem tergu cegelce“; poslušam, ne vem kaj je ta beseda „est“, no tukaj so (Latinci), Nemci, Lahi, Slovenci malo, ker pa vse jezike razumem, povprašam: „Was ist hier eine Marktstadt?“. Mi hitro odgovori eden: „Ja, hier sind lauter Kaufleute!“. „No, gut!“ — prašam drugega: „Kdo je ta, ki zna tako nemško?“. „Ja, ta je Kvece, naš novi župan, ma botigo in opolt“. Uprašam dalje: „Kaj bo v Kozani zdaj župan?“. „Ne, ne“, odgovori, „namesto Tonelevega, ki ne zna nemški, pri nas mora znat nemško, talijansko use“. „No“, uprašam, „kdo je še voljen?“. Odgovori: „Velika usta iz Martnjaga, pl. z Lazn, pa Tona Lahu, tist, ka se zusem pravda, pa vsak tedn k spoved hodi“. „No, dobro! Z bogom“ — sedem na balon, frk v Šmartno, mislil sem čez hrib v Vederjan, pa slišim, da se krega ena baba — obesim balon na zvonik, napnem mojo puško, ako bo treba, vstrelim, ter jo prašam: „Kaj imate mati, ki ste tako razskačena?“. „Koga bi ne bla jezna, so mil volitu v Vederjan, so volil samo unanjih tistega Podgorca-Dohtarja ampa tle gor Benečana“. „O, Benečana — kako?“. „Tistega mester Zvana, ka če use ukazat, no saj je dober“. Oglasi se hitro meštri Zvan: „Kudičeva baba, ki maš z mano, nisim ne bon prosila, da meni voli, sama g. fajmoštra je ukazala mene volit, ma me pozna, da sem mož, biž grdo, ki se pa ti, ka nimaš neč, ko tisto grdo jezik“. „No“, rečem, „kaj hočete z babo, potpeti?“. „Ne, kudiča ga pojdem tožt v Gorica in bo jedel minještra v paražon“. „No, pustimo, pa povejte, kako so iztekle volitve“. „E, Juri, dobro, ne bomo več hodil na tista kudiču krib, perpeljem tista kadreja v Šmartno. A v Šmartno, ste obljubili v Kojško? — A-a, ne, ne, nismo norsa, so predal za dva uaca v Šmartn“. „Ho, kako — kako?“. „Semo plačal pit, kudiča bodte naša, potle so dala še dva uaca, so bli kontent, bla pjana, ni vedla, kaj je volila, ni vedla, da mam v Šmarten mož, pa ni bo tista Staklč, me se smili, ka so ga mel za norsa, je daju vino zastonj“.

Sedem na balon, z Bogom, čez Bab v Kojško, obesim balon na lipo, grem v krčmo, zavkažem četrt vina in pijem, tu se prepirata dva: „ti hudič si kauža, ki mam tako škodo, da plača mene vino in blago“. „Muč“, reče Matjan, „še pujdemo jutri Pogvor, če ne plača Koejančič mu ju uže nardim. Ben, bomo videl“.

Nisem hotel preprirov poslušati, sedem na balon, čez Števerjan v Podgoro, obesim balon na visoki dimnik, hodim gori in doli po občini, ogledujem, ali je res Podgora laška, vidim res vse napise laške, nobenega slovenskega; me prime žalost, se razjočem čez takovo uredovanje in delo, da je zopet zgubil naš narod tako lepo občino, sedem na balon in se poslovim v Trst. Pri drugi priložnosti, ko pridrdram v Podgoro, pa pobere vse laške napise in jih objavim. **Juri.**

Iz matematike

Profesor strokovnjak: Povej mi, ti Cep, Kranjska dežela jako malo izda na leto za svojo vino-rejsko šolo na Slapu, in, vender vspehi te šole so velikanski — Goriška dežela pa, izda toliko in toliko za svojo v Gorici, a žal, vspehi te so ničevi — povej mi tedaj, koliko bi morala izdati na leto Goriška dežela, da bi vspehi nje šole postali „non plus ultra“?

Študent Cep: Če malo nam da velikansko, gospod profesor, bodimo logični! — „non plus lojtra“, pardon, „non plus ultra“, nam more dati le debela 0 (ničla).

Strokovnjak

v pridelovanji bučnega semena.

Iz zgodovine Trsta

Prof. Asinelli: Povejte mi, g. Gettaquatrolevatrè, kako je to, da se je Trst klical v starih časih „Monte Muliano“, kakor piše fra Ireneo della Croce?

Gettaquatrolevatrè: To je povsem logično! Staro mesto je stalo na griču, od kodar se vidi Muja (Mile).

MOLIMO!

Otroče, sad pregrešnega prestopka v Ajševici, mirno je zaspalo, zazibano —

Ker nima staršev, nima je kdo pokopati. Slov. poslanci! poprosite g. ministra na Dunaji, da dovoli par fiorinov za dostojen pokop.

Pravica.

Iz Celovca

Toliko naročnikov,
Kolikor zvezd na nebu,
Toliko pomočnikov,
Kakor ivja na drevu:
Vošči k letu mlademu
Janez Jurju kratkočasnemu.

Slab diletant

Srbija bi rada igrala ulogo Pijemonta na balkanskem poluotoku. Pijemontu je pa treba tudi Cavour-ja, z vsemi njemu odličnimi svojstvi. Kralj Milan pa je najbrž cavourske te lastnosti, kje tam na Dunaji ali v Parizu zgubil!

Nicht Alles schickt sich für Alle: ali quod licet Jovi, non licet bovi.

Anton Muhič

(Resnična dogodba.)

Neplašen mož, svoboden mož
Cloveštvu je najlepši kras.
Naj le sovrag mu spleta gož.
Proslavi zemlja ga na glas.
On kači je ljuti jezik izdrl,
Zalego strupeno v lézi zatrl.

Pozdravi torej glas krepák
Ubranih strun presrečno ga.
Naj živi v pesmi naš junák,
Ki zmogel je sovražnika.
Da, kedar unuk se otcem ozrê,
Od žalosti mu srce ne umrê.

Ko v Zagrebu baron je Ravh
Hrvaški zemlji banoval,
Pred kuponi je zvenčehih mavh
Njegova plesala druhal,
Madjarskim je psom prodajala čast,
Oudajala jim hrvaško je vlast.

Kdor činovnikov bil je znan,
Da vnema ga slovanski čut,
Odpust iz službe dan na dan
Previdel v togo je zaplut.
Na prkos zaslugam službenih let
Madjarskim progonstvom bil je zadet.

Na narod mrkla pade noč.
Vseli v pisarne se zavist,
Izdajicam je hlimbe moč
Srce objela in obist.
Poštene moči od spred in od zad
Nenadani čakal zmer je napad.

Izdajic duhomorni broj
Rodila je hrvaška vlast;
Narastal roj uz gorek znoj
Madjarjem je lokavim v slast.
O čuda, da v zmesi tacih razmer
Ni vsak činovnik postal licemer!

V plamen ruda plemeni
V pogibelji pa zvest sodrug;
Junak razjarjen v bor hiti,
Kder si srce očisti tug.
Pokaži v zablodah teh se junak,
Ki nisi še plašil ljutih se spak!

Anton je Muhič ta možak,
Prvak hrvaških pravnikov.
Zaman poskusil ban bi vsak
Omaja li značaj njegov;
Prej piš bi odpihnol skalnati Kom,
Ko Muhiču vzel ljubezen za dom.

Učil uže drideset je let
Slovanske mlade pravnike.
Za ves slovansko-južni svet
Odgajal je doglavnike.
Doma mu je bdela blaga gospà
Za njà je živelo dvoje hčera.

Hrvaški narod z ogrskim
Sklenoti spet imel je vez.
Nenaravno z nenaravnim,
Kako bi se zvarilo v zmes?
A vender je z banom skorej i zbor
Nagibal se v ta zlokobni pretvor.

I v svoje dvore skliče ban
Najglavniše doglavnike,
Upliva svojega je plan
Položil na uradnike;
Iz kupe obete, pretuje je lil
Da glase za vez bi laže dobil.

Kdor za dobičkom je išel,
Je banu klanjal se do nog;
Kdor plašno dušo je imel,
Na banov kimal je predlog.
Dobival z besedo med'no je ban
Odvisno čeljad na vladino stran.

I vrsta pride na možà
Ki znal je za pravice bor,
Da glas za unijo ot dà
Nad narodom učini mor.
Pred banom on pa povzdigne glavó,
Na pretnje mu se odreže takó:

„Domovja ne prodajam jaz,
Ki mene, narod moj redi.
Pred Bogom, svetom črn obraz
Izdajnikom je žive dni.
Kdor s tigrom se brati, smelo igra,
Za licem mu strže i bok rebrà.

Madjarski ta prebratski rod
Vse inorodne tre rodí.
Da si predolži zemski hod
Iz žil nam srkal bude kri.
Od vselej sovrag nam bil je Madjar:
Slovanu pravičen ne bo nikdar.

Ni lepa li hrvaška vlast?
Vsak njezin sin jej bodi zvest,
Naj množi vedno njeno čast,
Naj dela vse le nje v obrest:
Ko združen bo ž njo ves kolik naš rod,
Osrečen bo v nji zemeljski mu hod.

Kedó tedaj bo v enomer
Za ta madjarski čveril sklep?
S tem vara samo licemer,
Ki s evenkom rad nasul bi žep
A tacemu zlo po zemlji okrog:
Izdajniku ne oprostí ni Bog.

Zamán so pretnje, svitli ban!
Domovja zvest ostanem sin.
Živel do konca svojih dan
Brez plače bom, brez vaših dnin.
Dokle dar šloveški v meni bo duh,
Omamam, vsem pretujam vašim bom gluh.

Še imam, bane! hčeri dve,
Več vredni, nego vsak je grad.
Še toli stečeta obe,
Da ne doteče še me glad,
Zatrijte me ban, če ljubi se vam,
A svoga domovja jaz ne prodam.“

Na zbor osupli pade molk,
Ko mož neplahi obmolči.
Ko kedar v ovce plane volk
Tako vse v zboru ostrmi.
Vseh daljnih besed prepír je končan:
Poražen tomljá iz skupščine ban.

Zdrav bil! Hrvaške zvesti sin!
Možtva najkrasniši uzor!
To pesmico imej v spomin
Za domoljubni svoj upor.
Ugledi se v tebe naša mladost,
Ko bila bo boj za zlato prostost.

Turopoljsky.

JURJEGRANI

RIFENBERK, ravnožična črta Lukovec. Ukazujem, zapovedujem vsem svojim podložnim slavnega mesta Lukovec, da nemudoma pokopljejo krompir in poberejo fižol — da to vse ne pokvari letoletna vročina; ob enem naznanjam, da so se mi strli trije vozovi, za katere potrebujem zdaj tri nove brestove — sore.

CELJE. Professoren Collegium na gimnaziji, sklenol je, da bodo morali vsi dijaki, ki bodo slovensko govorili, molili ali še celo peli, nositi torbice na ustih. Mrtvaška obravnava po ranjkem „Slovenskem Prijatelju“ vršila se je včeraj. Opatu Vrečku so pripadli stari „škarpeti“ Sl. Prijatelja.

GORICA. Na Travniku so našli vtorek vse polno papirja; ko so ga razvili — bili tehtni argumenti o Ajševski aferi. Sin Sbisso je poslan za 6 mesecev na odpust iz Dunaja, da se bode svoje naloge na univerzi tako naučil, kakor se je one v Ajševici.

CELOVEC. Naš Schmidt zbиров bo po deželi pritožbe Slovencev, ki so od Nemcev tlačeni, ter jih predložil na mesto rešenja duš.

D O P I S

Iz Brd na laški meji, Po volitvi v Šmartno-Kojsčanski županiji, zbrali so se nekateri kandidatje vodniki in agitatorji propadle stranke v posvetovanje pri gosp. Kulu v Kozani. Ko je uže vinska moč pri nekaterih termometer premikala, začne govoriti človeče pustih brk Toni Kajon iz Vipolž, kateri je po končanih visokih šolah v Vipolžah na Prevalu vdobil dolgotrajno službo s prostem stanovanjem pri sv. Antonu v Gorici: govoril je tako le:

Dragi moji, sramotno so nas potisnili v vseh treh razredih v kot, nič ni pomagalo, ne denar ne pijača, na cedilu so nas volilci pustili, najbrž so nas poznali, kake baže ptički smo, in kaj name ravamo; kako hočete, da bi bili zmagali, ker veliko-posedniki, duhovščina in učitelji so nam hrbet obrnili, navadno je, da tudi kmet potegne za temi. Pa, obupati ni treba, ker vložili smo rekurz, in dokazali smo, da volilec smo ponujali denarja in pijače in, da smo agitirali na vso moč, zategadelj se nam zagotovo vsaj tretji razred vgodno reši, v tem razredu lahko zmagamo, ako bomo znali, ker tu volijo skoraj sami nevedni kmetje, bomo pa mogli uže pred volitvijo se truditi in delati, potem zmagamo zagotovo z našimi kandidati barve à la Toni iz Šmartna. S to volitvijo se tudi mi nekoliko časti ohranimo, posebno pa našemu očetu Čuljarju, ker drugače nam od žalosti pogine: in potem je tudi po nas. Tedaj glejte če bo nova volitev, da ne boste spali, ker potem ne le tri leta, ampak do večnosti zaspimo v gospodu.

Torej treba je, da bomo delavni in pridni, kakor sem jaz bil pri zadnji volitvi, ko smo padli. Posebno so se izkazali, ter bodo za to prejeli od Jurjevega generalštaba, redove: *kozjih* in *oslovskih* glav: Svak Tomaž in tudi Štefan Krukla, posebno po Kozani se je najbolj trudil Bacilot Erničev, mlajši Fulminantar, gospod Lešnik, Bepo vulgo Ošto in Šek v Martinjaku, v gorenjih Brdih smo tudi imeli izvrstne moči, posebno so se odlikovali Černi Pepis, Brles Franceljnov, Belo vulgo Bruto, Janček vulgo Kaštron in Ptica Vuga; ti videte, so možje zlata vredni, ako bodete teh posnemali, gotovo tretji razred bo naš, to je, še le, če bo nova volitev. S tem sklenem svoj kratek pa velikega pomena govor. Po končanem govoru navzoči zavpijejo *živio Kajon!*

Za duše v vicah

V nekem mestu, a ne v mestu, pač pa blizo mesta Gorice v Črnigori, je kraj, kateremu nekoji pravijo „mala Biena“, drugi pa „ranjce Kihanje“, imajo prav lepo navado, da na dan Vsehsvetih, pobirajo še „ekstra“ v cerkvi „črn drobiž“ ali „mitrajo“ za duše v vicah, in ta nabran, „drobižek“ konečno razdelijo na tri enake dele. Tretjinko pobasa pravoslavni župnik, ostali dve pa „homo musicus“ in mežnar — tako, da za duše vernih v vicah ostane ta velika 0.

Iz latinščine

Profesor Šmon: Ti Gropa Sirkovomaslo, povej mi, čemu piše trž. Edinost „refugium“ sè dvema f?
Gropa Sirkovomaslo: Pismenke v „Edinosti“ so tako obrabljene, da je groza — posledica temu je, da je treba vzeti *dve pismenki* za eno.
Peccator.

Čudno

Južna železnica noče na postajah na slovenskem Štajerskem napraviti slovenskih napisov. Ta svoj sklep pa, opravičuje s tem, da njej je glavno načelo ravnopravnost in objektiviteta. *To je pa uže posebno čudno.*

* * *
Srbija hoče biti po vsej sili kristalizacijska točka bodoče jugoslavjanske države. Pri tem pa uganja slovanskim interesom naravnost nasprotujočo politiko. *To je pa najbolj čudno.*

C—t—č.

Komisija za vino in vodo

Nek gospod iz Trsta, šel je, zadnje deževne dni, v Gorico preiskovat, kako bi se dala voda v Trst napeljati. Pa, ko tja dospe, preiskoval je vino namesto vode. Ko se je na večer vračal, po temnih goriških ulicah, pri postaji telebi v odprto jamo polno vode, da mu je zgorej v škornjja tekla. „Juri s pušo“ pa, ki je poleg bil, mu reče: Vi ste prvi, ki bo v Trst spravil vodo po najkrajšem potu! In res, oba škornja polna jo je v Trst prinesel.

Interpelacija

na gospoda

predsednika visokega ministerstva

na Dunaji.

Podpisana se predrzneta prašati gospoda ministra, mu je li znano, da se v deželnem zboru goriškem tudi slovensko govori, in ako, je gospodu ministru to znano, prosimo, naj se ta krivica za prihodnjo sesijo odstrani, kajti podpisana kot najboljša avstrijska patrijota, ki se veliko zanimava za našo slovensko — pardon! — talijansko deželo, in, ki bi rada zahajala poslušati, kaj naši poslanci za našo deželo dobrega storé, pa ne moreva tje zahajati, ker se v deželni dvorani med poslanci tudi slovanski govori, in sicer tisti jezik, katerega je naša mati govorila in ga podpisana več ne razumeva. Zato interpelirava gospoda ministra, da se v goriškem deželnem zboru za prihodnjo sesijo to ne več zgodi, drugače bova prisiljena naše volilce razdražiti, da se tistim slovenskim poslancem radi tega taka nezaupnica da, da ne bodé nikdar več v deželni dvorani italijanski — pardon! — slovenski govorili.

Z najšipkem spoštovanjem

Gorica, meseca decembra 1885.

Grgarski Čuk, detto Metod,
Kraški renegat, detto Ciril.

Vesela družba

due 17. decembra 1885.

Lepó je res v veselej družbi biti
Ter rajno božjo kapljico tam piti
A le konjak
Vam je orjak,
Ne dá tako se hitro pozabiti.
Kaj pa butéljke tistega Hrvata?
Drobiž ter zajčji, — jed je to možata!
Sedevec Blaž
In Orel naš,
In Jurjevič in Rubbia družbe „tata“,
In nekdo še — ne morem zamolčati —
Večer tako potekel nam je zlati!

„Kdo sem jaz“?

Prelepa Lenč'ka Ti,
Meni se prav mudí:
„Kontroht“ narediva
Ter pobrativa se,
Da Ti ne boš kriva,
Če je Franc'lj ob vse!

Burgarčki 'že pokajo,
Moravčki pa jokajo!
Naj le jokajo vsi:
Moravčki in Rust'ji! —
Jaz se pa nobel imam,
Tétko poded'val sem sam!

Tonč'ka, Marič'ka
In kol'kor je Vas,
Kaj ne — ste le tička,
Poznale tist' čas?!
Če dušo tud' ima,
Al' moštva ne pozna!

Zdihovajte le vse,
Saj Franc'lj je tič;
'Ma žepe tud' s'roke
Pa notri skor' nič,
Je vender to znal,
Ko mir Vam pobral!

Korošico, Kranjico,
Italjanko, Madžarko,
Tud' Nemko, sem baral:
A vse — so enake! —
Nobene ni take,
Da b' za-njo kaj maral! —

—o—u—s—i—

Na celjski gimnaziji

Profesor. Was hat das Verbot des Herrn Directors unter den Studenten für eine Folge gehabt?
Dijak. Nasledek ste videli sami.
Prof. Hat sich Jemand besonders auffallend geäußert?
Dijak Z. Gospod profesor, pri Slovencih „auffallend“ ni mogoče, pač pa „niederfallend“.

Prof. Warum die Studenten nicht recht froh gestimmt nach der Messe?

Dijak O. Vsi so imeli dobre glasove, pri nas ni treba vglasevati, ko pri glasoviru.

Prof. Gubo. Nun Sie Sokrates!

Dijak O. Gospod profesor, jaz se pišem O., če sem jaz Sokrates, ste vi Criton, ali to je nezaslišano.

Gubo se je tako v jezik vgrizol, da mu je moral Majer iti precej celo štrečno cvirna kupit in veliko šivanko za vreče, da mu je Končnik zašil jezik.

Ko je imel jezik zašit, nadaljeval je izpraševanje:

Gubo. Wasch hólten Schi von ganzen Schache?

Dijak O. Jest le na to rečem, da bi morali biti vsi dijaki pohvaljeni, pa ne kaznovani, ker so cesarsko himno tako navdušeno in lepo peli. — Zdaj je stopila krvava rihta skupaj: Končnik, Vrečko, dr. Kreissner in Majer. Sklenili so, da morajo iti vsi dijaki skozi kavdinski jarem. Oblaka, Zidarja pa so obesli na kavdinski jarem, kjer še danes viseta, pa nevidna slovanska pridnost ja pri življenji ohrani, da ne omaga narodu sposobnih moči.

Savinski povodnji mož.

SMRAD

katerega so raztrosili goriški polentarji v goriškem gledišču, koje pred nekaj časa igralo nemško društvo, ne da se še izčistiti, tembolj zdaj smrdi, ko njih patrijotje, italijansko društvo igra, ki pri vsi njih agitaciji, pri svojih „bori mei“ je gledišče vsak večer prazno, in mora društvo radi smradu, vsak večer za stroške dokladati, in bati se je, da bodo morali gledišče radi teh dvajset goriških šintežinu zapreti.

Opazka uredništva. To bi bilo najboljši, da bi potem za prihodnji pust imelo „podporno društvo“ notri svoje veselice, ki bi bile gotovo bolj obiskane.

Rima na „ici“

(VOŠČILO).

To jaz voščim strici,
Strici Gregorici:
„Kar ima v mošnjici,
V skrinji, na polici:
Kup je pri kôpici,
Mošnja pri mošnjici,
Belec na belici,
Zlat pri desetici,
Tavžent pri stotici,
Kar ima v desnici,
Skriva, kar v levici,
To naj da dušici,
Národní samici,
Národní deklici,
Ubogi sirotici,
Repo, ki v oblici,
Púli na Mejici,
Sveti dá „Slavici“,
Národní Danici.
Srečo po pravici,
Skrožil bo devici.
Naj bo brat škofci,
Svetem Nikolici.
Da naj bogat strici,
Milostni ročici.
Kaj tišči v peščici?
Duhta, kaj v glavici?
Sam je tam v stanici
In pri skledi, žlici.
Ven mej svet s petici!
Národní Danici,
Dá naj, dá „Slavici“
Srečen bo v resnici.
Gledal v božji lici,
Enkrat na desnici.
To so moji klici,
V mrzli Rebrnici,
Kar je po pravici,
V srčni govorici,
K letni voščenci,
Bog daj srečo strici,
V rojstni mu vasi!

„Národní dom“.

Iz mestnega tržaškega zbora

Sedeži so večidelj napoljeni. Ko udari Mihec 7 in pol, Raskovič pripoveduje Mojzesu, da so vsi tiči Lah, ker vsi grede na Laško, da jih bodo Tržačani bolj poznali, jih bo pa laška vlada prihodnjo spomlad pobarvala belo-rudeče-zeleno in,

kdor ne bo imel laške trobojnice, zapodimo ga iz Trsta. Venezian povpraša, če tudi vrabci. Ta mu odgovori, da ne! ti so Furlani in, da se jih ne sme tikati, čeravno pijejo živ, živ; pa če bi živio čivkali, znamenje je, da so iz Ljubljane, take se mora z „kanoni“ postreliti. Mej tem pride druga točka na vrsto: municipalna delegacija predlaga, da se ima 3000 gl. dati poškodovanim Okoličanom po toči. Vidakovič je globoko zdihol, rekoč, škoda, da ni toča potokla Lahom onkraj Judre, dobili bi oni ta lep denar. Nabergoj pravi, da je preveč toliko denarja in se čudi, kako je komisija toliko škode našla po okolici, ker se po kamenju še pozna ne, da bi bila toča, kje potokla, in konstatira, da ni škode. Živic in Nadlišček se strinjata z Nabergojem pa, stavita predlog, ker je tolika svota denarja, naj bi se raje s to svoto pomagalo, nekaterim magistratovcem, *uradnikom*, ali pa podpiralo *Indipendente*, ali dali dr. Ciatti za *Salobardo*, da ne bo tako hitro poginola. In, ako ne mislijo tem pomagati pa, naj se pošlje nekterim sorodnikom municipalnih uradnikov v Istro, da bodo lahko v Trst prišli. Na galeriji *bravo, dobro, živio!* nekteri glasovi: *dajte Mihcu pa Jakcu*, katera prezebata na ostrejšu. Župan je dal na glasovanje, kar je bilo enoglasno sprejeto. Šior Poldo je sedel zamišljen ter premišljeval kompozicijo cikorje, katero bo zdaj fabriciral. Mojzes mu je svetoval novo obrtnijo, namreč, naj led suši in stolče, potem pa sol prodaja.

Kako se je prevaril širokoustnež na Pivki

Večalhim Hilc je od Nemca kupil kravo, Ki je bila mrhasta in slabih zob; Razumi se tud' da je odštel mu aro; Ker navada ta po Kranjskem je povsod! Funt po krajcarjev 12 na živo vago, Tako sklenjena mej njima bila je pogodba: Prodal je Nemeč Hilcu svojo kravo; Pa kdo mislil bi, da prišlo to bo še pred sodbo? Za krmo Hilc dajal je kravi guil krompir, Primešal tu in tam se ve da, tud' soli, Odebelit mora se, če tud' bil hudir! Pa ko debela bo, dobiček ne fali. Ali Hilcu zdi se krava zdaj predraga, Zgovarja se, da nema nič več zob, Na funt po 12 krajcarjev, in živa vaga, Takó jaz ne plačam nikdar, kot je Bog. Nemeč klical Hilca je pred sodbo Kamor priti moral on je sam; Al' tako spoštuješ ti pogodbo? Sodnik mu reče: te zapreti dam! Zdaj plačat moral stroške je in kravo In plačal je po gospodu Brencljnu; Spoznal je svojo trdovratno glavo, Hilca pa je sram pred Nemeča priti blo!

D. ekov Volk.

Velikonočni teden

Na velik petek pride neka stara ženica z bližnjih hribov v mesto Loka. Bilo je ravno poludne, ura v zvoniku je bila 12. Ženica je štela, ter čakala, kdaj bo zazvonilo poludne, pa mesto zvonjenja čuje ropotanje z regetačo, kar jo je jako osupnilo. Prvi, katerega je nagovorila, bil je kovaški učenec, povpraša ga, kaj pa pomeni to ropotanje? Fant jo pogleda — in reče: ali ne veste mati, da so Bog umrli? Ženica mu žalostno odgovori: A — á res ah! — v naše hribe se tako nič ne izve!

Dober совет Tržačanom

Uže mnogo let trudijo se očetje-poglavarji slavnega tržaškega mesta, kako bi vdobili svojim prebivalcem dovolj pitne vode; mnogo poskusov so uže za to ukrenoli in mnogo poječin v to svrho na manjastratu uničili, a še do danes nič pravega ne zadeli. Ne davno od tega, kar se je podpisanimu nekaj prav čudnega sanjalo, namreč, da je bil ob veliki suši v Trstu, ogromno prebivalstvo je godrnjalo in od žeje zevalo ter strašno se nad mestnimi očeti hudovalo, naj jim preskrbi potrebne vode. In čujte, kaj se pripeti! Mojzes iz „ghetta“ vzame palico in ž njo pod *Občinami* vdari ob skalo, iz katere je privrelo toliko vode, da bi bila kmalo ves Trst poplavila.

Tržačani! ko Vam bode primanjkovala voda, ne jezite se na mestne očete, imate v istini Mojzesa v „ghetti“, vzame palico, vdari naj ž nje ob opensko skalo — kaj, ko bi se se sanje vresničile?!

Jurjevič.

V Tržiču pred nemškim šilverajnom

Lojza: Kut morgen, kut morgen!

Reza: Pusti tisti, kut ali skuta, kaj uže praviš in preberi mi to le slovensko pismo, katero mi je pisal Francelj iz Dunaja.

Lojza: Veš Reza, prav rada bi ti vstregla, ali ne morem, ker pisanega ne znam brati, droek še berem, droek!

Nemško-štajarski Jokel

Navadno zaničujejo Nemci Slovence povsod z badaki, svojih (Haustrotelnov) pa ne vidijo. Nemškega Štajerca, sina *Bahrntaller-ja*, ki je pri vojaki služil, povpraša necega dne, častnik v šoli: Zdaj boš pa, tudi ti kaj povedal o čem sem danes učil? Naš Jokel se je parkrat okrog ozrl, zategnol obraz, kakor bi bil 5 lesnik pojedel, ter reče: Jou-jou-jou Herr Lieutenant! bi ich noch klan bor ist ma der Verstand bei die Ohrbatschl ausi grunen, dafür kon i holt nichts trinken. Zdaj znam, da si prvi za b . . . deje mu častnik.

Litanije hudobni ženi

Huda žena poslušaj me!
Huda žena vsliši me,
Huda žena spreobrni se.
Ti prid'gar'ca nepotrebnih reči,
Ti žakelj mnogih laži.
Si špot cele žlahte,
Ti hudoba razstrgane plahte
Ti štacuna gnujsobe,
Ti začetek gujilobe.
Ti grenki žolc tvoj'ga moža,
Ti sulica njegovega sreca.
Ti neugodni sad,
Ti strupeni gad.
Ti olje jokanja,
Ti smeh podpihovanja.
Ti skedenj hudobije,
Ti učiteljica tovaršije.
Ti poželjenje mesa,
Ti poželjenje „kofeta“,
Ti sramota tvoj'ga moža.
Ti glas satana,
Ti steber pekla,
Ti zemlja zapeljivosti,
Ti knjiga nevoščljivosti.
Ti omara velike jeze,
Ti žakelj zakonske zaveze.
Ti prijatelj'ca vse sramote,
Ti sovražnica vse lepote.
Ti drevo hudih narodov,
Ti suša vseh polnih sodov.
Ti nesramna tica,
Ti prekanjena lesica.
Ti eksempej nesramnosti,
Ti priložnost nevarnosti.
Ti tužen stan lenobe,
Ti skrinja vse grdobe.
Ti sovražnica vseh revnih,
Ti Kajfež vseh pohlevnih.
Ti mojster strupenih jezikov,
Ti malopridnih učencikov.
Ti kraljica temote,
Ti kraljica slepote.
Ti strupena žila,
Ti žalostna sila.

To se poje pred hudobno ženo; godrnjaje, mrmraje, smehljaje, zapeljevaje in pred vsako kriticó hude žene.

Molimo

Prosimo vsega lačnega gospoda Volka, vsliši naše prošnje, da ti po ženo k nam prideš, in, da nam vse hlapce odzeneš. Tako naj bo.

Ivančkov.

Tožba in tolažba dveh zaljublencev

Magdalena: Ti ne veš Voličnik, kako je meni hudo. Sramota me čaka pred vsemi ljudmi. Še oni, ktereга sem priserčno ljubila, šel je po svet, Bog ve, kam — mene ga je bilo sram.

Čestislav Voličnik (zaljubljen nad glavo v samega sebe): No, sedaj si ne moreš več pomagati, Majda. Zakaj si se bila pa pustila ž njim . . . Če je pa res „tolažilno imeti tovarša v trpljenji“, vedi, da jaz še hušje trpim. Sramota me ni zadela le v fari, ampak povsod, kjer ljudje, „cajteng“, — razglasili so me ležnjivcem, hujskačem in obrekovalcem.

Majda: Zakaj si se pa ti spustil v nagajanje! In

če nisi lagal, hujskal, obrekoval, lahko gobce zavežeš tistim, ki te lajsajo in grizejo.

Voličnik: Osel gre le enkrat na led. — Najboljši je Majda za naji, da se zročiva žalostni Materi Božji. —

Kisla repica

Župnik: „Za božjo voljo! mladenič je na smrt bolan; zakaj ne pokličete zdravnika?“

Kmet: „Zdravnika? Na, tega pak, res potreba ni! Fantič je v najboljih letih, — mladost sama ga ozdravi.“

Župnik: „Potem takem ne bi bilo treba i mene klicati, prihranil bi si bil dolgo in slabo pot.“

Kmet: „Ja, pak je bolno še eno v hiši, — moja mati, ki tam v sobi leži.“

Župnik: „No! lepa stvar, — dva bolnika brez zdravnika — koj pošljite po njega!“

Kmet: „Zdravnika? Na, — on bi bil tu zamán! Mati je stara, — nje ne ozdravi več nobeden zdravnik.“

Našli smo ga! Recept Našli smo ga

Dr. Kranjca, kateri gotovo pomaga vsem narodnostnim, neplodnosnim prepriom iz površja zemlje. Nemci, Nemčurji, Slovenci, Laboni, Madžari itd. tiho bodo med seboj živeli. Za vspeh se jamči.

Vzemi vseh narodov in nerodov jezike in deni jih (vsuj jih) v mlin. Mlinski kamen jih bo pošteno premlel in raztrgal. Prišel bo na dan le en jezik — če ne bo kvasu manjkalo.

Kako je hotel Ipavec Kraševca za norca imeti in kako se mu poslednji prav dobro odreže.

Ipavec. Kake kazni dajate vi Kraševci, na primer, če kako žival v škodi dobite?

Kraševac. Po zaslugi škode.

Ip. Kako to?

Kr. Če, na primer osel v škodo zajde, odreže se mu kos ušesa; večo škodo, ko napravi, več se mu je odreže.

Ip. Kam pa stavite odrezana ušesa?

Kr. Posolimo jih, pa v dimnik, da se posuše.

Ip. (Radovedno.) Kaj pa potem?

Kr. Potem damo jih veliki teden Ipavcem, ki ho-dijo beračit slanine, da si skuhamo ž njimi župco (treslico) za velikonočne praznike.

Vojaška disciplina

Na ljubljanskem gradu je popravljal klepar žlebove na strehi in sicer na zunanji strani. Vojak, kateri stoji na straži ob gradu, ne sme pustiti nebenemu, da bi iz grada skočil. Nek tak vojak je gledal kviško, kako klepar dela. Kar na enkrat klepar zgubi ravnotežje in se prevrne iz strehe. Vojak, pa je kričal: *holt ber do!* tu ne sme noben doli, in izstrelji, pa ga ni zadel.

Samaritanska usmiljenost

Polkovni vojaški zdravnik sedi v neki tržaški kavarni, ter igra navdušeno na domino. Vojak se mu predstavi, rekoč: Ponižno javljam, da so se ravnokar vojaki hudo stepli, da je jeden na polu mrtev obležal; prosim, da bi hitro prišli na pomoč pobitemu. Zdravnik, ki je to poročilo mirno poslušal in mirno igral, povpraša: tako! je li obležal? Ako je, naj leži! za 20 minut, ko izvršim to le partijo, pridem. Usmiljenje ga je tako mučilo, da je v istini za četrtno ure, ko je izvršil igro, odšel počasi iz kavarne.

Vganjka

Kteri c. kr. urad na Kranjskem je najbolj nesrečen?

(Smole, davkar.)
V Senožcah je namreč Adam Senožekski c. kr. davčni urad, ker ima uže

Polovica je neodrešenih, polovica jih pa čaka odrešenja; oboji enako Slovence ljubijo; kdo so nek ti?

Desnica in levica v tržaškem mestnem zboru.

Najnovejše zdravilo za legar ali tifus 1885.

Kdor želi od te nalezljive bolezni hipoma ozdraveti, ta mora, kar naglo jesti: bob, fižol, grah in enako, ter ako doma tega nima, le tam nakupiti, kjer mu ga dotični zdravnik nasvetuje, bolje zapoveduje in sicer bolniki iz Jelovic i Obrovega dve uri daleč, akoravno se tudi boljše jedilne stvari dobivajo le polu ure daleč, namreč v Vodich in v Danah.

Tako ordinira okrajni zdravnik dr. Fonda na Voloskem in njega potovodja, doktorand Macko v Golcu, konfident lahonskih mogočnežev.

Smešnice

Dobra označba. V neki hiši sta stanovala odvetnik in zdravnik skupaj. Neki bolni kmet, ki tega ni vedel in ni poznal ne tega ne onega osebno, napoti se v omenjeno hišo, iskat zdravnika, da bi mu pomogel. Idoč gore po stopnicah, sreča odvetnika, katerega ponižno nagovori: „Kje li stanuje gospod dohtar?“ — „Kateri dohtar?“ — „poprašaja nagovorjenec, „ali oni, ki ljudem krade, ali oni, ki ljudi dere?“ — Če iščete onega, ki ljudem krade, to vam povem, da sem jaz; če pa iščete onega, ki ljudi dere, potrkajte na bližnja vrata!“

Za veselje. Popotnik pride v gostilnico, ko je gostilničar baš mladega človeka pretepal ter ga povpraša, da li je to njegov sin. „Ne“, odgovori gostilničar, „to je moj nečak, ki je za nekoliko dni prišel za veselje k meni!“

Študiranje. Sodnik (obrnivši se proti tatu Mihaljku): Mihaljko, ali nimate vi še jednega brata? Mihaljko: „Da, gospod, sodnik; on študira.“ Sodnik: „Prav, po njem se vzgledujte! Ali ne veste, da mu delate sramoto? Kaj pa študira?“ Mihaljko: „Izumiti hoče nov praktičen vetrih, ker stari, ki sva ga imela, ni nama več ugajal!“

Potrbeni spomin. Krčmar: „Jaz ti ne bom več zapisoval, dragi moj Vrhar!“ — Vrhar: „Tako? Ali pa lahko obdržite v spominu to, kar zapijem?“ —

Dober odgovor. Sodnik: „Vi se pa res v sramotni družbi klatite!“ Zatoženec: „Istina, uže dvanajst let imam vedno z gospodi sodniki opravilo!“ —

Smejati se mora. Profesor: „Čemu li se smejete?“ — Dijak: „Smejati se moram vaši izjavi!“ — Profesor: „Ah, lepo vas prosim; kedo li se bo smejal vsaki abotnosti?“

V šoli. Učitelj si prizadeva, da bi otrokom pridobil pojem o „slabi vesti“. „Kaj ima človek“, tako nadaljuje, „če nikjer ne more najti pokoja, ki celo po noči ne more spati ter se po postelji sim in tja premetava?“ — Vse molči; naposled se vender prijavi mlada deklica, želeč odgovoriti. „Nu, le odgovori, Katarinka!“ veli učitelj. „Tak človek ima — bolho!“ odreže se brhka učenka.

OZNANILO

Tržaško podporno in bralno društvo priredi zadnji dan leta

SILVESTROV VEČER

v salonu

Hotel Europa

z domačo zabavo, igro na citrah in drugih instrumentih, šaljivo licitando; ob 12 nastopi šaljivo voščilo novemu letu.

Vsak ud sme povabiti svoje prijatelje.

Začetek po 9. uri zvečer. — Ustoppine prosto!

Na svetih Treh kraljev dan pa, društvo priredi igro: To sem bil jaz in potem ples v redutni dvorani „Politeama Rossetti“. Igrala bo vojaška godba. Ustoppina za osobo 50 kr. — Začetek ob 7. uri zvečer.

Naznanilo

Pesni zložil Vinko Gregorič (Podkraškogorski) se dobijo pri spisateljju v Prvačini po znižaneji ceni, namreč 12 iztiskov za dva gold. franko, ali iztisk po 20 nov. s poštnino vred. Vdobijo se tudi v Gorici pri knjigotržcih Wokulat-u in Coppag-u zvezek po 20. nov. (Kdor vzame 12 iztiskov, dobi jih za 2 goldinarja.)

Optične in telegrafične aparate — kakor vsakovrstno električno gonilno napravo, stroje, stalne in premakljive baterije za hiše in zdravnike izdeluje podpisani — ter osebno priporoči eerkenim predstojnikom in žc. duhovščini svoje najnovejši iznajdene strela vode. Vsako naročilo izvršeno bude točno in v najkrajšem času.

ALOJZ TOMMASINI

24-19 Trst, Via S. Lazzaro N. 2020.

Filijalka v Trstu c. kr. priv. avstrijs. kredit-zavoda

za trgovino in obrt. Novci za vplačila

- v bankah
- 4-dnevni odkaz 3 1/2 %
- 8-dnevni odkaz 3 1/2 %
- 30-dnevni odkaz 3 1/4 %
- v napoleonidih
- 30-dnevni odkaz 3 %
- 3-mesečni odkaz 3 1/2 % (24-24)
- 6-mesečni odkaz 3 1/2 %

Okrožni odtel
v bankah 2 1/2 % kamate na vsako vsoto, a v napoleonidih brez kamate.
Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Tropavo, Levov in Reko. Nadalje Zagreb, Arad, Grace, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano, Saleburg brez troškov.
Kupnja in prodaja diviz, efektor, tako vnovečenje kuponov pri 1/8 % provizije.
Provizija na Warrante, uveti na sporazumljenje pri otvorenju kredita v Londonu ali Parizu 1/2 % provizije za 3 mesece.
Na efekte 6 % letnih kamator od zneska od f. 1000; za večje vsote glasom posebnega sporazumljenja.
V TRSTU, 1. junija 1885.

Anton Bonné

krojaški mojster

TRST — Piazza S. Caterina 1 — TRST odlikovan z svetinjo na razstavi leta 1882. v Trstu, izdeluje vsakovrstne obleke za gospode po najnovejšem kroju in primernej ceni. V svojej zalogi ima na razpolago najbolje blago iz prvih čeških in drugih tovarn. Naročila na deželi izvrši točno v najkrajšem času. Priporoči se čc. duhovščini in drugim rodoljubom za obilna naročila. — 12-12

LJUDSKA KNJIŽNICA

katero izdaja „Leonova tiskarna“ v Mariboru v snopičih po 6 kr. priporoča se sama po sebi Slovcncem. V nobeni hiši po vsej Sloveniji ne bi smelo manjkati te knjižnice, ki obsega toliko zabavnega berila v lepih povestih. Slovenci sezite po nji!

Dobro znana pekarija Josipa Selesa

Via dell'Acquedotto ima vsak dan in vsako drugo uro svež (frišen) kruh — Sprejemajo se naročila vsakovrstnih finih pekarij za »ohceti« itd.

V novi prodajalnici frišnega sadja

Via S. Giovanni, prodaja izvrstne „pomodoro“ krompir pavora peresa. Vsak dan prazame naročila za odpošiljatev sadja, rib in zelenja od 5 kilgr. dalje po primernej ceni. Ambalaža in odpošiljatev sta prosti stroškov.

Polli i sin

Trst-Grac. Filijalka v ulici Nuova in na novem Acquedottu.

Agencija za posredovanje služeb in stanovanj
E. GEROMINI-JA
priskrbuje službe vsake vrste v Avstriji in inozemstvu. Kupuje in prodaje hiše pod najugodnejšimi pogođbami. 24-24
Piazza Ponterosso N.ro 2, I. nadstropje.

Hiša na prodaj v Trstu
Hiša v via Media, št. 359 proda se iz proste roke. Hiša je na štiri nadstropija; pri tleh sta dve štacuni in poleg teh 25 stanovanj. Hiša stoji v dobro obljudeni ulici, v kateri je več fabrik; ima vodo v hiši ter je še nova. Kdor hoče priliko porabiti in, kaj več o tem zvedeti, naj se oglasi pri uredništvu „Jurja s pušo“.
(6-5)

Illustrirte
WELTGESCHICHTE
Begründet von Otto von Corvin und Fr. W. Held.
Zweite gänzlich umgearbeitete Auflage.
Mit 2500 Abbildungen, 90 Tontafeln, 19 Karten etc.
Zu beziehen in 4 Ausgaben:
1. In 142 Lieferungen à 50 Pf.
2. In 24 Abteilungen à 3 „
3. In 8 Bänden geheftet „ 69. 50.
4. In 8 Bänden eleg. gebunden „ 82. „
Prospekte werden überallhin gratis und portofrei gesandt.
Bestellungen auf das Werk nehmen entgegen alle Buchhandlungen sowie auch die Verlagsbuchhandlung.
Leipzig. Berlin.
Verlag von Otto Spamer

POZOR PROTÍ PONAREJENJU
VLAHOV lek
Bismaro Vlahov lek odlikovan 1884 v Kalkuti
Romanov Vlahov lek odlikovan 1884 v Kalkuti
odobren po c. kr. vladi, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od zjedinenih držav Ameriških.
Dosežni uspeh: vsakovrstna nerazpoložnost, neprebavljivost, kolika, gliste, krvavica (hemoroide), povračljive mrzlice, vodeniča, pravnica, lenost, slabost, čiščenje krvi. Čisti polagoma in okrepuje zdravje. Z vsako steklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.
NB. Pozor proti ponarejenju!
Da bi dobivanje leka olajšal, zalaga ž njim izdelovatelj vse kavane, mirdilnice, sladicarije in likerije v glavnih mestih po celem svetu.
Fvornica: Romano Vlahov v Šibeniku.
Glavna zaloga v Trstu: Via S. Lazzaro 1.

La filiale della Banca Union
Trieste s'occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambiovalute.
a) Accetta versamenti in conto corrente:
Abbonando l'interesse annuo per Banconote 3 1/2 % con preavviso di 5 giorni
4 „ „ „ „ 12 „ „
4 1/4 % a quattro mesi fisso
per Napoleoni 3 1/2 % con preavviso di 20 giorni
3 1/4 % „ „ „ „ 40 „ „
3 1/2 % „ „ „ „ 3 mesi
4 „ „ „ „ „ 6 „ „
IN BANCO GIRO abbonando il 3 % interesse annuo sino a qualunque somma, prelevato sino a f. 20,000 a vista verso *chèque*; importi maggior preavviso avanti la Borsa. —
Confirma del versamenti in apposito libretto.
Conteggio per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.
Assume per proprii correntisti l'incasso di conti di piazza, di cambiali, per Trieste, Vienna, Budapest ed altre principali città, rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi. — b) S'incarcia dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso d'assegni, cambiali e coupon, verso 1/8 % di provvigione. — c) Accordati proprii committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e ne cura gratis l'incasso di coupon alla scadenza. 12-10
La Filiale della Banca Union (Sezione Merzi)
S'incarica dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorda sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico o Warrants.

